

Gebed zonder end

Vandaag neem ik je mee naar wat vroeger mijn stamkroeg was. We wandelen in het ijle licht van het lentezonnetje. Dan komen we aan bij een van de mooiste steegjes van de binnenstad. Voordat we erin lopen wijs ik je op de naam van dit middeleeuwse paadje, waar ik al zo vaak doorheen gelopen heb.

Gebed zonder end! Je roept het verbaasd uit. *Hoe passend voor jou en je vrienden!*

Wanneer we zitten aan een echte Amsterdamse koffie verkeerd vertel ik je honderd uit over mijn belevenissen. Vooral over de lange gesprekken laat op de avond, aan de goedkope rode wijn, eindeloos uitwijdend over relaties die het uiteindelijk niet werden. Zwelgen in zwaarmoedig verlangen, die Sehnsucht zoals Goethe het noemde. En die mondden dan uit in wat in de volksmond een “gebed zonder end” genoemd wordt.

Wat stel jij je voor bij gebed, vraag ik je, nu opeens switchend naar onze thema’s.

Mmm, gesprek met God? Je kijkt wat voor je uit en vervolgt: *vragen om hulp.*

Is het zo iets als een telefoongesprek met een oude man die ver weg in de kosmos aan de andere kant van de lijn zit?

Je schiet in de lach. *Je maakt er nu een karikatuur van.*

Toch is dat wat veel mensen zich er bij voorstellen. Een boodschappenlijn, de wensen gaan naar boven en de verwachting is dat de cadeau’s per omgaande terug komen.

Maar, het is toch juist wel het vragen en verwachten van God?

Ik antwoord je met een verhaal.

Weet je, jij hebt het inzicht al gekregen dat jouw levensgeest uit God komt. Jullie zijn verbonden. Het beeld dat God ergens daar is en jij hier bent is niet het correcte beeld.

Herinner je je dat nog?

Je knikt.

Er is een verhaal over de meest grootse koning van het volk Israel, Koning David. Hij maakt een heftige tijd door voor dat hij koning wordt. In een van de verhalen keert hij terug in zijn woonplaats Ziklag waar de vijand net huis gehouden heeft. Ze hebben verwoesting aangericht en vrouwen en kinderen meegenomen, ook David’s eigen vrouw. Er is paniek. David’s groep verwacht leiderschap van hem. Het verhaal vertelt dat ze hem willen stenigen. Zo verbitterd zijn ze. Het vertrouwen in hem daalt. Maar wat moet hij doen? Er staat: en David werd zeer bang.

En dan komt die mooie simpele zin: “maar David sterkte zich in de Here zijn God”.

Wat stel je je daar bij voor?

Je hebt het me al eens uitgelegd: hij keert in zijn diepste hart. En zoekt daar het gezelschap van God.

Ik ben onder de indruk. Inderdaad. Ook dat is gebed. In plaats van in heftige gesprekken zich te gaan verdedigen zoekt hij de stilte op en keert in zichzelf. En dan wordt hij zoals hij bedoeld is. Hij hervindt zijn kracht.

Het verhaal gaat verder en met zijn groep jaagt hij de vijand na, verslaat hem en brengt alle vrouwen en kinderen ongedeerd terug.

Voel je de betekenis van dit verhaal? En voel je dat “gebed” hier een heel andere lading heeft dan een vragenlijn. Er staat niet en David vroeg om een wonder. Of: David vroeg om terugkomst van de vrouwen. Nee: hij sterkte zich in de Here zijn God.

Je kunt dus “in God zijn”, zoals het ook kan dat God “in jou is”. En dat is ook gebed.

Nu nog even terug naar iets specifiek vragen.

De Bijbel is hier heel expliciet over. Er staat letterlijk. Bij het bidden moeten jullie niet eindeloos voortprevelen zoals diegenen die denken dat ze door hun overvloed van woorden verhoord zullen worden. Doe hen niet na. Jullie vader weet immers wat jullie nodig hebben, nog voordat jullie het Hem gevraagd hebben.

In de Bijbel wordt je duidelijk gemaakt dat God precies weet wat je nodig hebt, hij zal het geven wanneer je er dankbaar vanuit gaat dat je het al hebt gekregen.

Wacht even, zeg je, zeg dat nog eens.

Ja, gek genoeg, lezen veel mensen daar over heen. De Bijbel maakt duidelijk dat alles wat je nodig hebt je al gegeven is. Je kunt daar rustig van uit gaan en in dankbaarheid uitzien naar de realisatie. Door de grondhouding van dankbaarheid open je de levensstroom.

In het Boeddhisme wordt veel gemediteerd. Je kent de Boeddha-zit wel. Op een matje, benen gevouwen. Armen gespreid, handen open op de knieën. Zo legen Boeddhisten hun geest totdat ze puur bewustzijn worden. Ze komen dan tot rust. De razende niet controleerbare gedachten lopen eindelijk weg en wat over blijft is de helblauwe hemel die hun bewustzijn is.

En weet je, ik heb geleerd dat in het vroege christendom ook heel veel gemediteerd werd. In de Sinai woestijn stonden in de eerste eeuwen na Christus veel kloosters waarin de zogenaamde “woestijn vaders” leefden. Monniken die in hun cel de hele dag mediteerden. Hun geschriften kun je nog altijd lezen. Mediteren is een vorm van bidden, maar zonder woorden. En dat zien we in de Bijbel in het Nieuwe Testament ook terug.

Nu weer naar jou. Heb jij wel eens zoiets meegemaakt? Dat je in paniek was, het even niet meer wist en dat je de stilte opzocht en rustig werd.

Je kijkt me peinzend aan. *Nee, zeg je eerlijk. Mijn neiging is in die momenten om druk te doen. Maar nu je mij dit zo vraagt, heb ik wel eens de behoefte gehad om dan alleen te gaan wandelen. Dat herinner ik me nu opeens. Ik heb het alleen niet gedaan.*

En jij dan?

Ik vervolg nu: ik ben minder van de woordeloze gebeden. Zelf wil ik liever wel woorden gebruiken. Ik heb een paar psalmen die ik uit mijn hoofd ken en die zeg in mezelf op wanneer ik rusteloos ben. Een paar keer achter elkaar. En wanneer ik dat doe dat ervaar ik dat de geest van God in mij komt en die is zo krachtig dat hij mijn onrust verdrijft.

Noem eens een voorbeeld?

Bewaar mij, o God, want bij U schuil ik. Dat komt uit Psalm 16. Zoek het maar eens op.

Wat betekent dat?

In woorden van vandaag: Laat mij zijn wie ik ben, God, want ik vouw mijn geest in die van U.

Dan stel ik mij David voor, die zich sterkte in de Here zijn God.

Je kijkt me aan: een gebed van slechts een zin, dat is niet bepaald een gebed zonder end!

Toch wel zeg ik: ofschoon het maar 1 zin is, wordt hij eindeloos ge-echood in mijn diepste hart.

Bij het weglopen uit de steeg, onder de overbouw door, roep je hard "echo" en je kijkt me lachend aan wanneer de klank als echo naar ons terugkeert.

Ik kijk je aan als we onder overbouw staan en ik vertrouw je nu toe: elke dag, elke dag sinds je geboren bent heb ik voor je gebeden....zonder end.